

İslamcı Türkçü faşist rejim Garê’de uğradığı hezimet sonucunda, üzerinden yükseldiği gerici şoven kutuplaşmayı daha da derinleştirmiş ve HDP’nin kapatılması için “HDP ile hesaplaşmadan PKK’yi bitirdik diyemeyiz” mesajını vermişti. Şüphesiz bu gerici saldırı ırkçı şoven milliyetçi kutuplaşmanın bir tezahürüdür ve “*Fetihçi*” *Faşizmin Garê Hezimetini* [\[i\]](#) yazısında da dile getirdiğimiz üzere, AKP/MHP ortaklığındaki rejimin tek hedefi HDP değildir. Aynı zamanda HDP üzerinden hakim sınıfların diğer kliklerini ve genel olarak toplumdaki ilerici kesimleri de hedef alıyorlar. İslamcı Türkçü faşist rejim toplumu kendi emelleri temelinde yeniden kutuplaştırmakta, hâkim sınıfların “muhalif” kesimlerini ve liberal kesimleri bu kutuplaşma temelinde hareket ettirmek istemektedir.

“Andımız”, “Birlik” ve Ayrışım Üzerine

2013 yılında kaldırılan Öğrenci Andı’nın geri getirilmesine yönelik başvurunun kabul edilmemesiyle ilgili Danıştay kararına yönelik başlayan tartışmalar, yukarıda sözünü ettiğimiz gerici şoven kutuplaşmanın bir parçası olarak sürdürülmüştür.

Bir yandan MHP lideri Devlet Bahçeli’nin “HDP’li bölücülerin fezlekelerinin TBMM’ye gönderilip milli dayanışma şuurunun çelikleştiği bugünlerde Öğrenci Andı kararı pimi çekilmiş bir bombadır” açıklaması AKP ile anlaşmazlıklara dikkat çekerken, diğer yandan Erdoğan’ın “Milli andımız İstiklal Marşımızdır” sözleri ise yeni rejimin nasıl olması ve ifa edilmesi üzerine iktidar ortakları arasındaki tartışmaya işaret etmektedir.

Erdoğan dolaysız olarak İstiklal Marşı’ndaki Türkçü ve İslamcı buyruğun yegane ant olması gerektiğini vurgulamakta ve beri yandan ise Bahçeli’ye adeta “bunun nesine karşısın” demektedir. MHP İslamcı Türkçü rejimi “devletin ve milletin selameti” için kabul etse de, Türkiye Cumhuriyeti’nin kurucu unsuru olan Kemalizm’in ve onun toplum üzerindeki etkilerinin zayıflamasından rahatsızlık duymaktadır. Kemalizm olmadan Türkçülük yapılamayacağını düşünmektedir. Ve öğrendiği ezen ulus şovenizmini yeni rejim altında devam ettirmek istemektedir.

“Andımız” şoven tartışmalarının diğer bir ucunda ise Kemalistler bulunmaktadır. Erdoğan’a yönelttikleri “neden rahatsız oluyorsun, açık söyle” sorularının ardından “Ne mutlu Türküm diyene!” sloganının atılması ve “Andımız, PKK ile işbirliği içerisinde kaldırıldı” söylemleri, mevcut gerici rejimin güçlendirilmesinden başka bir şey değildir. Zira Erdoğan “sözde Türkiye’nin çıkarlarını savunanlar terör örgütleriyle yan yana duruyorlar” diyerek, “muhalefetten” yükselmekte olan şovenist “serzenişleri” kendi hanesine yazmaktadır.

Daha önceden de dile getirdiğimiz üzere Türk şovenizmi, bu sistemin kuruluşunun temelini oluşturmaktadır ve ona içkindir. Hakim sınıfların çeşitli klikleri arasında farklılıklar olmakta

beraber, onların birlik zeminini oluşturan önemli şeylerden biride Türk şovenizmi yani hakim ulus anlayışıdır:

“Biraz daha derinlere inelim: Hakim ulus anlayışı -Türklerin kurucu unsur oldukları, diğer milletler karşısında üstün ve ayrıcalıklı oldukları, ayrıca Türkiye’nin diğer ülkelerden aslında çok daha güçlü ve çok daha değerli olduğu şeklindeki bariz şovenizm- bu sistemin başından itibaren tüm kurumlarına ve devam eden işleyişine yerleşiktir. Ve bu durum, şu ya da bu hükümete önderlik eden tekil kişilerin faşist ve ırkçı olmalarından ötürü -ki tamı tamına böylelerdir- kaynaklanmamaktadır.” [ii]

HDP’nin Kapatılması

24 Haziran seçimlerinden sonra 12 HDP milletvekilinin vekilliklerinin düşürülmesi, HDP’li belediyelere adeta sömürge valilikleri biçiminde kayyumların atanması ve bazı belediyelerin mazbatalarının verilmeyerek, seçim sonuçlarının tanınmaması, rejimin HDP üzerindeki baskısının boyutunu apaçık göstermektedir.

HDP 2015 Haziran genel seçimlerinde %13,12 oy almasının ardından İslamcı Türkçü faşist rejimin saldırılarının önemli bir merkezi olmuştur. “Ben parti kapatmaya karşıyım”, “Parti kapatma dönemi bitti” diyen Erdoğan, özellikle 2018’de Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ’ın tutuklanmalarından sonra HDP’yi aleni bir şekilde hedef göstermiş, HDP’nin kapatılmadan “işlevsiz” hale gelebilmesi için gerici rejiminin olanaklarını seferber etmiştir. AKP içerisindeki “Milli Görüş kökenli” kadroların, siyasi partilerin kapanmasına karşı oluşlarından hareketle böylesi bir “yol” izlenmiştir. Lakin rejimin hem uluslararası hem de bölgesel olarak yaşadığı sıkışmışlık hali ve çelişkileri, hâkim sınıfların diğer kliklerinin görece güç kazanması ve HDP’nin dolaylı olarak, “demokrasi kazansın” anlayışı altında bu klikleri desteklemesi, AKP’nin temsil ettiği rejimin çelişkilerinin derinleşmesine neden olmuştur.

AKP’nin bir diğer çelişkisi ise gerek MHP’nin gerekse oy potansiyeli zayıf olan ama siyasi arenaya belirli bir etkiye bulunabilen faşist Vatan Partisi’nin “PKK’ye karşı mücadele, HDP’ye karşı mücadeleden geçer” konsepti tarafından gergi misali sürekli gerilmesi de önemli bir faktördür. Hatırlanacağı üzere, faşizmin Garê hezimetini sonrasında Vatan Partisi ve MHP aynı fotoğrafta kalmışlar, -Perinçek “MHP’nin başına geçmek şereftir” demiş- ve Bahçeli “HDP şimdi kapatılmayacaksa ne zaman kapatılacak?” diyerek AKP’ye serzenişte bulunmuştu.

HDP’nin kapatılması girişimi “HDP üyelerinin beyan ve eylemleriyle devletin milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı, ortadan kaldırmayı amaçladıkları” iddiasıyla Anayasa

Mahkemesi’ne intikal etmiş ve işler, rejimin “adalet” sisteminde o kadar hızlanmış durumdadır ki, hatta AYM şimdiden bir raportör bile atamıştır.

Beri yandan ise hâkim sınıfların Kemalist klikleri, HDP’nin kapatılması girişimine ilişkin “tepkilerini” dile getirmişler. Şüphesiz bu tepkiler daha ziyade, kendilerinin ifade ettikleri biçimde “tek adam rejimini güçlendirme”ye kaşı olmak temelindedir. Onlar açısından HDP üzerinden Kürt ulusunun baskı altına alınması ve gadre uğratılması gündem bile değildir. CHP yaşananlara ilişkin “hukuk devleti”, “parlamentar rejim” ve “demokrasi” vurgusu yaparak Millet İttifakı’nın “lokomotif” gücü olduğunu göstermeye çalışmaktadır. İyi Parti ise, HDP’nin kapatılma girişimine cepheden tavır almamakla birlikte, AKP-MHP güruhunun da yanında durmak istememektedir. Meral Akşener, “İyi Parti, her zaman milletin yanında, demokrasinin yolundadır. Mesela İyi Parti, sandıkta başkasına oy verdi diye, milletine bela okumaz. Mesela İyi Parti, itirazlı olan gencine, esnafına, çiftçisine terörist demez. Mesela İyi Parti, millet şehidine ağlarken, lebalep kongrelerde sırtta sırtta konuşmalar yapmaz” diyerek, hükümeti eleştirmekte ve kendi tabanıyla da karşı karşıya gelmemeye çalışmaktadır.

Millet İttifakı içerisinde yer almamakla birlikte, 31 Mart’ta majör bir etkide bulunan HDP’nin kapatılması ya da işlevsizleştirilmesi, Millet İttifakı’nın da zayıflatılması ve geriletilmesi temelinde de düşünülmektedir.

Hâkim sınıfların muhalif klikleri içerisinde temel bir birlik olmakla birlikte, Millet İttifakı’nın

korunması ve güçlenmesi hususunda, ele alışa dair görüşlerde, her parti içerisinde farklılıkların olduğu gözlemlenmektedir. Özellikle, İstanbul Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu’nun Pervin Buldan’ı araması ve “demokrasinin mihenk taşlarını birlikte örmeye devam edeceğiz” demesi ve yine karşılıklı Newroz kutlamaları, farklı ele alış hallerine örnektir. İmamoğlu Millet İttifakı’nın güçlenmesi için Kürt halkının desteğinin önemini görmekte, yine hem liberallerin hem de liberal solun desteğini alabilmek için HDP’nin oynayabileceği rolü anlamaktadır. Bundan ötürü de “demokrasi mihenk taşı” birlikte örmek için HDP ile aynı karede yer alarak, Kılıçdaroğlu’ndan ve Akşener’den farklı tavır takınmaktadır.

Bir Kez Daha ‘Demokrasi’ İllüzyonu Neyi İfade Eder?

HDP’nin kapatılması üzerine yürüyen tartışmalarla birlikte, ilerici ve kimi “radikal” sol cephede -ki bunların arasında kendisini devrimci olarak tanımlayan da var- “geleneksel bilgelige” dönüş oldu. “Demokrasi”, “hukuk”, “hukuk devleti”, “hukukun üstünlüğü”, “halkın iradesi olarak seçimler” gibi çeşitli düşünüş biçimleri kendini gösterdi. HDP’ye yönelik yapılan saldırıların “hukuksal” olmadığı ve “siyasi” olduğu vurgusu en fazla göze çarpanlar arasında.

Yenikomunizm.com sitesinde daha önce de dile getirdik

“Yaygın olan kanının aksine, hukuk, devlet üstü ya da devletin özerk dokunulmaz bir alanı değildir, soyut bir nitelime sıfatı hiç değildir. Hukuk bir üst yapı kurumudur. Bir hakim sınıf aracı olarak devlet, birey, toplum, altyapı ve üstyapısal kurumların birbirleriyle olan ilişkilerini belirli bir düzene sokmak için hukuka sahip olması gerekir.” [\[iii\]](#)

Hukuk verili sınıf ilişkileri içerisinde, “iç çelişkilerinin yumağına dolanmamak” için tutarlı bir bütüne sahip olması zorunluluğunu taşır. Erdoğan’ın temsil ettiği rejim, hem uluslararası hem de bölgesel zorunluluklarından ötürü evrensel burjuva demokratik normları tam olarak askıya almamakla birlikte, yine İslamcı Türkçü faşist rejimin yapısı ve işleyişinden doğan zorunluluklar gereği, evrensel burjuva demokratik normları kimi zaman “bükümekte”, kılıf aramakta ve bazen de tanımadığını açıkça söylemektedir. Bu mevcut rejimin “hukukudur”. Ve bu hukuk bu rejimin yapısına ve işleyişine içkindir, üstünde değildir!

En demokratik sistemde bile, demokrasinin özü, sınıf ilişkilerini gizlemek ve ezen ezilen çelişkisinin “demokratik” biçimde bastırılmasını sağlamaktan başka bir şey değildir. Bob Avakian’ın da söylediği üzere “Gerçekte seçimler, ‘halkın’ ‘iradesinin’ veya ‘egemenliğinin’ bir ifadesi değil, kapitalist sınıfın toplumda yönettiği ve ezdiği sınıflar ve gruplar üzerindeki sömürsünü ve tahakkümünü, diktatörlüğünü sürdürmesini sağlayan sürecin ifadesidir.”

Yine diğer bir illüzyon ise, demokrasinin gerçekleşebilmesi için seçimler yoluyla ortaya çıkan “halk iradesine” saygı duyulması gerektiğidir. Bu burjuva nosyon Marx’tan beri, komünist devrimci hareket içerisinde tartışılmaktadır. Demokrasi yani halkın kendisini yönettiğinin söylendiği rejim biçimi, kapitalist üretim ilişkilerini ve buna bağlı olan sınıf ilişkilerini yansıtır, korur ve güçlendirir. Burjuva çağının çocuğu olan demokrasiyle, halkın kendisini “seçimlerle” yönettiği yanılsaması yaratılır. Ve insanların dört yılda bir sandığa giderek “demokrasi sınavı” vermesi gerektiği söylenir. Bu gerçekleşmediğinde ise “bir sonraki seçimler” ya da “demokrasinin işleyişine ket vuranların durdurulması zorunluluğu” dilendirilir. Halbuki en demokratik sistemde bile, demokrasinin özü, sınıf ilişkilerini gizlemek ve ezen ezilen çelişkisinin “demokratik” biçimde bastırılmasını sağlamaktan başka bir şey değildir. Bob Avakian’ın da söylediği üzere “Gerçekte seçimler, ‘halkın’ ‘iradesinin’ veya ‘egemenliğinin’ bir ifadesi değil, kapitalist sınıfın toplumda yönettiği ve ezdiği sınıflar ve gruplar üzerindeki sömürsünü ve tahakkümünü, diktatörlüğünü sürdürmesini sağlayan sürecin ifadesidir.” [iv] Bu demokratik normların ve kapitalist toplumdaki seçimlerin hiçbir şey olmadığı, insanlığın kurtuluşu mücadelesinin katiyen kullanılmayacağı anlamına gelmez. **Fakat bunlardan olmadıkları ve asla olmayacakları “halkın iradesi” gibi bir rolü beklemek ham hayaldir!**

Çıkartılması Gereken Sonuçlar

İslamcı Türkçü faşist rejim, ezen ulus şovenizmiyle toplumu gerici temelde kutuplaştırıyor. Bununla birlikte HDP’nin kapatılması girişimi vasıtasıyla Kürt ulusu üzerindeki baskıyı daha derinden uyguluyor. HDP’nin olası kapatılması, Kürt ulusal hareketi üzerindeki baskı zincirlerinin daha da sıkılaştırılması içindir. HDP kapatılmasa bile, birçok HDP’liye siyaset yasağı konarak, HDP’nin Kürt kitleleriyle olan ilişkisi zayıflatmak istenmektedir. Şimdiye kadar vekilliklerin düşürülmesi ve Kürt illerine atanan kayyumlar bu siyasetin göstergesidir.

Rejimin saldırılarının önemli ayağını Kürt ulusu oluşturmakla birlikte, diğer bir ayağı ise Millet İttifakı’nın zayıflatılması ve geriletilmesidir. AKP ve MHP’nin 31 Mart seçimlerinde Ankara ve İstanbul’u kaybetmesi ve mütemadiyen Millet İttifakı’nın oy potansiyelinin yükselmesi, MHP’nin baraj altında kalması, AKP’nin elini zayıflatan bir durumdur. AKP hala Türkiye’nin en fazla oy alan partisi olmakla birlikte, toplumun geniş kesimlerinde, gençlerde, kadınlarında ve özellikle de genç kadınlarda oluşan rahatsızlık, gerici rejimin geleceğine yönelik kaygılanmasına neden olmuştur. Millet İttifakı içerisinde yer almamakla birlikte, 31 Mart’ta majör bir etkide bulunan HDP’nin kapatılması ya da işlevsizleştirilmesi, Millet İttifakı’nın da zayıflatılması ve geriletilmesi temelinde de düşünülmektedir.

Demokrasi ve seçimlerin doğası verili sınıf ilişkilerin gizlenmesi ve pekiştirilmesinden başka bir şey değildir. Bununla birlikte, demokratik normların ve sivil hakların İslamcı Türkçü faşist rejim tarafından gasp edilmesi ve hatta çıkarlarına göre uygulanması kabul edilmemelidir. **Çünkü gerek vekilliklerin düşürülmesi, gerek kayyumların atanması gerekse de HDP’nin kapatılması faşist rejimin daha fazla güçlendirilmesi ve gelecek stratejisinin hayata geçirilmesi temelinde gerçekleşmektedir. Tüm bunların hangi temelde olduğunu ve neyin zeminini hazırladığını doğru anlamak gerekir.**

Bu rejimden ve onun caniyane uygulamalarından rahatsızlık duyan her kesimin ve herkesin seslerini daha fazla yükseltmeleri ve olup bitene yüz çevirmemeleri gerekir. Söz konusu Kürt ulusu olduğunda uygulanan baskı ve şiddetin “normalleşmesi”, “daha önceden de başımıza geldi” diyerek öyküleştirmesi kabul edilmemelidir. Bu tamamen inceltilmiş ezen ulus şovenizmiyle örülü bir bakış açısıdır. **HDP’nin kapatılması ve milletvekilliklerinin düşürülmesi de dahil olmak üzere, faşizmin tüm saldırılarına karşı kararlılıkla mücadele etmemiz gerekir. Bununla birlikte, tüm bu gereksiz acılardan kurtulmamızı sağlayacak gerçek bir devrim için, devrim hareketinin inşası temel görevimizdir. Hangi özgülde, ne yapıyorsak yapalım, yaptığımız her şey devrimle ilgilidir, daha azı değil!**

[i] <http://yenikomunizm.com/fetihci-fasizmin-gare-hezimet/>

[ii] <http://yenikomunizm.com/fasizm-ve-linc-kulturu-tum-bunlarin-olmadigi-bir-dunya-icin-gercek-kurtulus/>

[iii] <http://yenikomunizm.com/anayasa-mahkemesi-hukukun-ustunlugu-ve-fasist-rejim/>

[iv] <http://yenikomunizm.com/secimlerin-dogasi-gorevi-ve-sinirliliklari-hakinda-bob-avakiandan-seckiler-1>